

გასული და ამის გამო ვერ დაე-სრულებინა შანსი. არა, ბატონებო. ახლა მიზანდასახული თქვენთვისაა. ახლა მიზანდასახული თქვენთვისაა.

ამას წინაშე ამ ჩვენს ამოცანას კლუბის მამასახლისოთაგანი თავმო-კრულად გაიძახოდა: „წახსენის ჩვენს კლუბს 790 მანეთი შემოსავალი ჰქონ-და“. დიახ, რაც „ახალ კლუბს“ ჩვენი საზოგადოების ფუქსავატურ ცხოვრებით ერთ ღამეში შეიძლება, იმოდენა, ადრე ეს ორი თვეა, ვერ შეგვიგროვებია ისეთი დიდ მნიშვნე-ლოვანი, კულტურული და ჩვენ ერო-ვნული თავმოყვარეობის დამაძაყო-ფლებელი საქმისათვის, როგორც ახლანდელი განსვენებული ი. გოგებაშვილის სახელობაზე დაარსებული სახალხო გამანათლებელი ფონდი. აი თუნდა ამ კონკრეტულ ფაქტთან შევი-ღიანთ გათვალისწინებით ჩვენი გან-საკუთრებით ინტელიგენციის, შე-რედილთ, გულ-გრილად მოპყრობა და მნიშვნელოვანი საზოგადო-საერო საქმეშია კი და ამავე დროს უმზნო, უნაყოფო დროს ტარება. იმავე წარმომადგენლებს ჩვენი ინ-ტელიგენციისა, რომელიც სათავე-ში უდგანან („ახალ კლუბს“) და მას ჩემოვალ-სულტურულ დაწესებუ-ლებასა სოციალურ, განა არ შეე-ძლოთ ამავე კლუბის თუნდა ერთი ღამის შემოსავლიდან ერთი ნაწილი გადევლოთ იმ მართლად დიდ კულ-ტურულ საქმისათვის სახალხო გან-მანათლებელ ფონდისთვის, რომელიც დაარსდა გოგებაშვილის სახელზე?

დიახ, გერკვენიდა, რომ გოგე-ბაშვილის ამ ღვადასთანადაც გან-განა, თვე-ნახევრის შემდეგ ოპო-ციის პანაშვილზე ერთი მუჟა და შე-კრებილიყო. მერე უკვე და გრილი დღე მიიწი არ უყოფილიყო.

თითქოს მოღუშული ცა-ლა იმ-სველებოდა ჩვენის სიბუნებით და პა-ნაშვილის გათავებამდე წვიროდ კრე-მლებით ნამვიდა დიდებულ მამული-შვილის წმინდა სამარს...

გ. ახალციხელი. გამომუშავებულ საბით-ხის გამო

წერა-კითხის საზოგადოების წლი-ურ კრებებზე ხშირად არის აღძრუ-ლი ლაპარაკი საწერის გარდასახა-ლის შემოკრების თაობაზე, მაგრამ ჯერჯერობით გადაწყვეტილი ახრი ვერ შემუშავდა სხვა და სხვა მოსა-ზრებათა და ექვთა გამო. განყოფი-ლებებშია კი მიქციეს ამ გარემოე-ბას ყურადღება და საზოგადო კრე-ებზე შემუშავებული მოხსენება წა-რუდინეს მთავარ გამგებებს ტვი-ლისში განსახილველად. მთავარ-

გამგებოდაში უკანასკნელ სხდომაზე-დაც ირჩეოდა ეს საკითხი. სხვა და სხვა აზრი და მოსაზრება გამო-სთქვენ და ამით დაბოლოდა საქმე. ჩემის დაკვირვებით, როგორც ქუ-თაისის განყოფილების დამხმარე ავანტი, ვხედავ და არაწმენდულად ვარ, რომ აუცილებელი საქროა საწერის გარდასახვის შემოკრება ერთი მანეთით მაინც; საზოგადო-სველად საწერის ფული უნდა და-არსდეს თანასწორა—წლიურად ორი მანეთი, რომლის გადახდა, ვისაც ესურვება, შეეძლება ორ ნაწილად, ექვს-ექვსი თვის შემდეგ თითო მანეთი, რაც ყველასთვის ადვილი გა-დასახდელი იქნება და წერითა რი-ცხვიც იმატებს, რადგანაც ავანტი-ბის წინადადებაზე მიიწი და მიიწი უარს არაგინ იტყვის ასეთ მკორე ქველმოქმედებაზე, ორი მანეთი წლი-ურად დიდ ფული არ არის; არა თუ ვაჭარს და მოხელეს, არამედ რაც შეგნებულ მუშას და ხელოსანს გაუქმდება თითო მანეთით ამ წელიწადის შემტანა, რასაკვირველია, როდესაც გული ვუფლავს; ავან-ტებსაც ადვილად შეეძლება ორ-ჯერ ჩამოვსა საწერის ფულის შე-საქრებად. საწერის ფულის სიმკო-რეს უნდა მივხვდეთ ის გარემოე-ბა, რომ ქუთაისის სახალხო უნი-ვერსიტეტი, ორი წელიწადია რაც ვარსებობს და ეხლავე 500-ზე მეტი წევრი ჰყავს დღეს, წ. კ. გაბაერ-საშ. ქუთაისის განყოფილებაში კი სამი წლის განმავლობაში ძლიერა ჩაეწერა 150-მდე წევრი—სამი თვის განმავლობაში ვიზოვე 40-მდე წე-ვი, მაგრამ, როდესაც ფულის გა-მართმევაზე მივიდა საქმე, სკამში მანეთი, ცოტა არ იყოს, ემძიმა და ბევრი ისევ გამოეწერა, დანარჩენ-ებიდან კი ვგვრვებ: ნაწილ-ნაწი-ლად. რათა ძალა შემიბრტოს საზო-გადოებას, მომავალი წლის პირველ იანვრიდან უნდა შემოკრდეს საწე-რო ფული, რის შესახებაც თვისი დასაბუთებული დსკენა გამგებამ ამავე წელში უნდა წარუდგინოს სა-განგებო კრებას.

გამგებოდაში (12 ამ თვემდე ქუთაის-ში, 8 ავგისტომდე ტფილისში და სხვა და თხოვნის საარჩევნო სიაში შეტანა; წინააღმდეგ შემთხვევაში სიაში ვერ შეიტანენ და არჩევნის ფულზეაც დაიკარგებათ.

თუ ბინის დამკვირვებელს არ შე-სრულებია 25 წელიწადი, ან არ შესრულებია ბინის დაქირავების სა-ქირო ვადა—ერთი წელიწადი,—მაგ-რამ ორივე ეს ვადა სიების შედგე-ნამდე და გამოქვეყნებამდე შესრულ-დება, არ გრთმევა საარჩევნო უფლე-ბა, ხოლო დრო უნდა ვანაცხა-დეს ის გარემოება, სადაც ვერ არს. განცხადება ესეც შეიძლება და მომავალშიაც, ვიდრე სიები გამო-ქვეყნდებოდეს. (ტფილისში ეს მოხ-დებდა 8 ავგისტს, ქუთაისში კი 12 ივლისს). შემდეგ დაგვიანებული იქ-ნება. ისინი, ვისაც ვერ არ შესრუ-ლებია 25 წელი და არც ბინის ვადა, ან ერთი მთავანი, და ამის გამო ეხ-ლავე ვერ მოითხოვენ სიებში შეტე-ნას, უნდა ცდილობდნენ, დრო არ გაუშვან ხელიდან შემდეგ, რაც ერთი წლის ვადა გავა. განცხადება უნდა შეტანილი იქნას ქალაქის მო-უარის სახელზე საქმე დღით, დღის ამ საათიდან. აი განცხადების ფო-რმა: ვჭირაბა რა ერთი წლის გან-მავლობაში ამ და ამ საბალიციო ნაწილში, ამა და ამ ქუჩაზე ბინას. ვთხოვთ შევირიცხოთ სახელწიფო საათობრივ საარჩევნო სიაში. ზო-ლოში მიეწერება მთხოვნელის სახე-ლი, გვარი და რიცხვი.

საარჩევნო კომანია. საარჩევნო კომანიის საწარმოებ-ლი და არჩევნისათვის მოსამზა-დებლად ნებადართული საარჩევნო საზოგადოების დაარსება და ამო-რჩევლათა ყრილობის გამართვა. ამისთანა საზოგადოებანი საარჩე-ვნო კომანიისათვის ორნაირის გზით შეიძლება დაარსდეს.

1. 4 მარტის წესების თანახმად საა-მისო განცხადება უნდა მიართვან ან გუბერნატორს, ან ქალაქის უფროსს და თუ ორი კვირის განმავლობაში გუბერნატორმა არ გამოაცხადა, სა-ზოგადოებას შეუძლიან შეიკრიბოს და პირველი კრების დრო და ადგი-ლი სააღმკრობრივო მთავრობას შე-ატყობინოს. ამისთანა საზოგადოე-ბებს სათორილო პიროვნების უფ-ლებები უნდა აქვთ. თუ ამისთანა სა-ზოგადოებანი ვერ დაუარსებიათ, შეიძლება წესდებიანი საზოგადოე-ბის დაარსება.

2. წესდებიანი საზოგადოება ამნა-დად უნდა დაარსდეს: შეადგენენ წესდების პროექტს (შეიძლება რომელიმე საგანგებო საზოგა-დოების წესდების გადმოწერა. მხო-ლოდ უნდა შეიცვალოს წესდების პირველი მუხლი და აღნიშნოს მი-სამადა, მესამე და მესამე და რა-ივე ცვლილებისთვის.

—სხვა, როგორა ხარ, ქალაქში რა ამბავია?—შეეკითხა ვანო, როდესაც ცხენი დაბინდა და ოთახში შევიდა.—გაზეთები იკარგება, ცნო-ბები კანტი-კუნტად მოგვლის.

—სამისოლ არაფერია. ცხელა. იბუგება ქალაქის. ვისაც კი შეუქ-ლიან, გარბის ქალაქიდან.

—ჩის ხომ არ მიირთმევი? მი-ბატავ დასახლისში.

—რაღა კითხა უნდა, ავღ-მყოფი ხომ არ არის!—უპასუხა თავადა გი-გამი.

—დილის სიმომენტებით. ძალიან მომშინდა. ჩის, მერე ისიც სოფელს კარაქით ან რძით, დღის სიმომენ-ებით განახლებო.

—მეც გამიკეთო, დედა,—სიკე ვა-ნიმ და მთავარი დაეხმარა. მთავარი დაეხმარა.

—მეც გამიკეთო, დედა,—სიკე ვა-ნიმ და მთავარი დაეხმარა. მთავარი დაეხმარა.

—მეც გამიკეთო, დედა,—სიკე ვა-ნიმ და მთავარი დაეხმარა. მთავარი დაეხმარა.

საარჩევნო კანონი

საარჩევნო კომანიის საწარმოებ-ლი და არჩევნისათვის მოსამზა-დებლად ნებადართული საარჩევნო საზოგადოების დაარსება და ამო-რჩევლათა ყრილობის გამართვა. ამისთანა საზოგადოებანი საარჩე-ვნო კომანიისათვის ორნაირის გზით შეიძლება დაარსდეს.

1. 4 მარტის წესების თანახმად საა-მისო განცხადება უნდა მიართვან ან გუბერნატორს, ან ქალაქის უფროსს და თუ ორი კვირის განმავლობაში გუბერნატორმა არ გამოაცხადა, სა-ზოგადოებას შეუძლიან შეიკრიბოს და პირველი კრების დრო და ადგი-ლი სააღმკრობრივო მთავრობას შე-ატყობინოს. ამისთანა საზოგადოე-ბებს სათორილო პიროვნების უფ-ლებები უნდა აქვთ. თუ ამისთანა სა-ზოგადოებანი ვერ დაუარსებიათ, შეიძლება წესდებიანი საზოგადოე-ბის დაარსება.

2. წესდებიანი საზოგადოება ამნა-დად უნდა დაარსდეს: შეადგენენ წესდების პროექტს (შეიძლება რომელიმე საგანგებო საზოგა-დოების წესდების გადმოწერა. მხო-ლოდ უნდა შეიცვალოს წესდების პირველი მუხლი და აღნიშნოს მი-სამადა, მესამე და მესამე და რა-ივე ცვლილებისთვის.

—სხვა, როგორა ხარ, ქალაქში რა ამბავია?—შეეკითხა ვანო, როდესაც ცხენი დაბინდა და ოთახში შევიდა.—გაზეთები იკარგება, ცნო-ბები კანტი-კუნტად მოგვლის.

—სამისოლ არაფერია. ცხელა. იბუგება ქალაქის. ვისაც კი შეუქ-ლიან, გარბის ქალაქიდან.

—ჩის ხომ არ მიირთმევი? მი-ბატავ დასახლისში.

—რაღა კითხა უნდა, ავღ-მყოფი ხომ არ არის!—უპასუხა თავადა გი-გამი.

—დილის სიმომენტებით. ძალიან მომშინდა. ჩის, მერე ისიც სოფელს კარაქით ან რძით, დღის სიმომენ-ებით განახლებო.

—მეც გამიკეთო, დედა,—სიკე ვა-ნიმ და მთავარი დაეხმარა. მთავარი დაეხმარა.

—მეც გამიკეთო, დედა,—სიკე ვა-ნიმ და მთავარი დაეხმარა. მთავარი დაეხმარა.

—მეც გამიკეთო, დედა,—სიკე ვა-ნიმ და მთავარი დაეხმარა. მთავარი დაეხმარა.

საარჩევნო კანონი

საარჩევნო კომანიის საწარმოებ-ლი და არჩევნისათვის მოსამზა-დებლად ნებადართული საარჩევნო საზოგადოების დაარსება და ამო-რჩევლათა ყრილობის გამართვა. ამისთანა საზოგადოებანი საარჩე-ვნო კომანიისათვის ორნაირის გზით შეიძლება დაარსდეს.

1. 4 მარტის წესების თანახმად საა-მისო განცხადება უნდა მიართვან ან გუბერნატორს, ან ქალაქის უფროსს და თუ ორი კვირის განმავლობაში გუბერნატორმა არ გამოაცხადა, სა-ზოგადოებას შეუძლიან შეიკრიბოს და პირველი კრების დრო და ადგი-ლი სააღმკრობრივო მთავრობას შე-ატყობინოს. ამისთანა საზოგადოე-ბებს სათორილო პიროვნების უფ-ლებები უნდა აქვთ. თუ ამისთანა სა-ზოგადოებანი ვერ დაუარსებიათ, შეიძლება წესდებიანი საზოგადოე-ბის დაარსება.

2. წესდებიანი საზოგადოება ამნა-დად უნდა დაარსდეს: შეადგენენ წესდების პროექტს (შეიძლება რომელიმე საგანგებო საზოგა-დოების წესდების გადმოწერა. მხო-ლოდ უნდა შეიცვალოს წესდების პირველი მუხლი და აღნიშნოს მი-სამადა, მესამე და მესამე და რა-ივე ცვლილებისთვის.

—სხვა, როგორა ხარ, ქალაქში რა ამბავია?—შეეკითხა ვანო, როდესაც ცხენი დაბინდა და ოთახში შევიდა.—გაზეთები იკარგება, ცნო-ბები კანტი-კუნტად მოგვლის.

—სამისოლ არაფერია. ცხელა. იბუგება ქალაქის. ვისაც კი შეუქ-ლიან, გარბის ქალაქიდან.

—ჩის ხომ არ მიირთმევი? მი-ბატავ დასახლისში.

—რაღა კითხა უნდა, ავღ-მყოფი ხომ არ არის!—უპასუხა თავადა გი-გამი.

—დილის სიმომენტებით. ძალიან მომშინდა. ჩის, მერე ისიც სოფელს კარაქით ან რძით, დღის სიმომენ-ებით განახლებო.

—მეც გამიკეთო, დედა,—სიკე ვა-ნიმ და მთავარი დაეხმარა. მთავარი დაეხმარა.

—მეც გამიკეთო, დედა,—სიკე ვა-ნიმ და მთავარი დაეხმარა. მთავარი დაეხმარა.

—მეც გამიკეთო, დედა,—სიკე ვა-ნიმ და მთავარი დაეხმარა. მთავარი დაეხმარა.

საარჩევნო კანონი

საარჩევნო კომანიის საწარმოებ-ლი და არჩევნისათვის მოსამზა-დებლად ნებადართული საარჩევნო საზოგადოების დაარსება და ამო-რჩევლათა ყრილობის გამართვა. ამისთანა საზოგადოებანი საარჩე-ვნო კომანიისათვის ორნაირის გზით შეიძლება დაარსდეს.

1. 4 მარტის წესების თანახმად საა-მისო განცხადება უნდა მიართვან ან გუბერნატორს, ან ქალაქის უფროსს და თუ ორი კვირის განმავლობაში გუბერნატორმა არ გამოაცხადა, სა-ზოგადოებას შეუძლიან შეიკრიბოს და პირველი კრების დრო და ადგი-ლი სააღმკრობრივო მთავრობას შე-ატყობინოს. ამისთანა საზოგადოე-ბებს სათორილო პიროვნების უფ-ლებები უნდა აქვთ. თუ ამისთანა სა-ზოგადოებანი ვერ დაუარსებიათ, შეიძლება წესდებიანი საზოგადოე-ბის დაარსება.

2. წესდებიანი საზოგადოება ამნა-დად უნდა დაარსდეს: შეადგენენ წესდების პროექტს (შეიძლება რომელიმე საგანგებო საზოგა-დოების წესდების გადმოწერა. მხო-ლოდ უნდა შეიცვალოს წესდების პირველი მუხლი და აღნიშნოს მი-სამადა, მესამე და მესამე და რა-ივე ცვლილებისთვის.

—სხვა, როგორა ხარ, ქალაქში რა ამბავია?—შეეკითხა ვანო, როდესაც ცხენი დაბინდა და ოთახში შევიდა.—გაზეთები იკარგება, ცნო-ბები კანტი-კუნტად მოგვლის.

—სამისოლ არაფერია. ცხელა. იბუგება ქალაქის. ვისაც კი შეუქ-ლიან, გარბის ქალაქიდან.

—ჩის ხომ არ მიირთმევი? მი-ბატავ დასახლისში.

—რაღა კითხა უნდა, ავღ-მყოფი ხომ არ არის!—უპასუხა თავადა გი-გამი.

—დილის სიმომენტებით. ძალიან მომშინდა. ჩის, მერე ისიც სოფელს კარაქით ან რძით, დღის სიმომენ-ებით განახლებო.

—მეც გამიკეთო, დედა,—სიკე ვა-ნიმ და მთავარი დაეხმარა. მთავარი დაეხმარა.

—მეც გამიკეთო, დედა,—სიკე ვა-ნიმ და მთავარი დაეხმარა. მთავარი დაეხმარა.

—მეც გამიკეთო, დედა,—სიკე ვა-ნიმ და მთავარი დაეხმარა. მთავარი დაეხმარა.

საარჩევნო კანონი

საარჩევნო კომანიის საწარმოებ-ლი და არჩევნისათვის მოსამზა-დებლად ნებადართული საარჩევნო საზოგადოების დაარსება და ამო-რჩევლათა ყრილობის გამართვა. ამისთანა საზოგადოებანი საარჩე-ვნო კომანიისათვის ორნაირის გზით შეიძლება დაარსდეს.

1. 4 მარტის წესების თანახმად საა-მისო განცხადება უნდა მიართვან ან გუბერნატორს, ან ქალაქის უფროსს და თუ ორი კვირის განმავლობაში გუბერნატორმა არ გამოაცხადა, სა-ზოგადოებას შეუძლიან შეიკრიბოს და პირველი კრების დრო და ადგი-ლი სააღმკრობრივო მთავრობას შე-ატყობინოს. ამისთანა საზოგადოე-ბებს სათორილო პიროვნების უფ-ლებები უნდა აქვთ. თუ ამისთანა სა-ზოგადოებანი ვერ დაუარსებიათ, შეიძლება წესდებიანი საზოგადოე-ბის დაარსება.

2. წესდებიანი საზოგადოება ამნა-დად უნდა დაარსდეს: შეადგენენ წესდების პროექტს (შეიძლება რომელიმე საგანგებო საზოგა-დოების წესდების გადმოწერა. მხო-ლოდ უნდა შეიცვალოს წესდების პირველი მუხლი და აღნიშნოს მი-სამადა, მესამე და მესამე და რა-ივე ცვლილებისთვის.

—სხვა, როგორა ხარ, ქალაქში რა ამბავია?—შეეკითხა ვანო, როდესაც ცხენი დაბინდა და ოთახში შევიდა.—გაზეთები იკარგება, ცნო-ბები კანტი-კუნტად მოგვლის.

—სამისოლ არაფერია. ცხელა. იბუგება ქალაქის. ვისაც კი შეუქ-ლიან, გარბის ქალაქიდან.

—ჩის ხომ არ მიირთმევი? მი-ბატავ დასახლისში.

—რაღა კითხა უნდა, ავღ-მყოფი ხომ არ არის!—უპასუხა თავადა გი-გამი.

—დილის სიმომენტებით. ძალიან მომშინდა. ჩის, მერე ისიც სოფელს კარაქით ან რძით, დღის სიმომენ-ებით განახლებო.

*) იხ. „ახალციხელი“ № 651.

თვის სწავლის საქმე როგორც დაწყებული და აკმაყოფილებდა იგი ქართული სკოლის დანიშნულებას თუ არა. ზოგიერთი საკითხებზე ვაშაგვიანის პასუხით კრება დაქვეყნდნობა ზოგიერთებზე კი—ვერს.

აგრეთვე ხანგრძლივი კამათი გამოიწვიო საკითხმა ბიბლიოთეკის მიღების შესახებ. თელავში არსებობს ბიბლიოთეკა, რომელიც უკიდურეს მდგომარეობაშია და თუ ოფიციალურად არა, ფაქტურად თითქმის აღარ მოქმედებს. მისი გადგომა, წვერთა დადგენილებს თანხმად, სთხოვეს წ. ა. თელ. განყოფილების მიხედვით ს. ბიბლიოთეკა თავის მფარველობის ქვეშ. განუ. გამგებამ მოახსენა კრებას თავის ერთხმად უარყოფითი გარდაწყვეტილებით, საშუალებების უკონტროლობის გამო. ამ აზრს მიემხრო დამწერთა უმრავლესობა, მაგრამ უმცირესობა თხოვდა ლობდა მის მიღებას, რადგანაც წ. ა. საზოგადოების უმრავლესი დანიშნულება ბიბლიოთეკების დაარსება და განათლების გავრცელებაა; ამაზე უკმაყოფილებს, რომ განყოფილების თანგის მოქმედების მოკლე ხანში, წიგნის მაღალი მომსახურება და სკოლა გაუხსნას, ეს უკანასკნელი წესდებდა დადგენილებს და ხარჯს მოითხოვს და თუ განყოფილება ბიბლიოთეკის მიღებს ორივეს ვერ გაუძლებდა და სკოლის არსებობა სახელგანთო შეიქნებოდა. ამ საკითხზე კამათმა მეტად მწვავე ხასიათი მიიღო. ბოლოს კრება, მისი უპრავდებობით, დასთანხმდა გამგებობის აზრს.

ილია ჭავჭავაძის ს. ყვარელის მამულის შესახებ, კრებამ, მიიღო რა მხედველობაში, რომ ეს მამული კარგ შეკეთებას თხოვლობს, რაიც გამგებობას არ შეუძლიან და ამ ძვირფასი მამულის ასე დარცხვინა კი ყოველად შეუძლებელია, ერთხმად დადგინდა: ტფილისის გუბერნიის თადღ-აზნაურობას, რომელიც ეს მამული საკუთრებად შეიძინა, ეთხოვოს საქართველო თანხა ამ ერთგულ განძის მოსაწესრიგებლად.

ბოლოს მიხდა არჩევნები. გამგებობის წევრებად ხმის უმეტესობით აირჩიეს: კნ. ქ. ო. რუსთველიძე, კნ. თ. ა. აბაშიძე, კნ. ან. ნ. ჭავჭავაძის, თ. ა. ყახაბაძის, ნ. ი. მაძინაშვილი, თავ. ზაქ. რ. და იურ. მ. ჭავჭავაძეები, თავ. ალ. რ. გახვანთაშვილი, ივ. ლ. შათაშვილი, ი. პ. გარბაშვილი, გ. ე. დ. იორდანიშვილი. განყოფილების თავმჯდომარედ ერთხმად უკენქოდ არჩეულ იქნა ისევ თავ. შაქ. ზაქ. ჭავჭავაძე. სარევიზო კომისიის წევრებად: დეკანოზი ი. შიუკაშვილი, მ. დ. ცისკარაშვილი, ალ. ზ. ბარბაქაძე და ნ. ი. მარჯანიშვილი.

დასასრულს დაწესდა მდგომარეობა გადასრულს. კრების თავმჯდომარეს ე. ბ. კახიძეს და მის მემულდეს ანასტასია რაგვიელის ასულს როგორც განყოფ. თავმჯდომარე. ამხანაგს და

— როგორ თუ იჩიარებთ?
— ძალიან ცუდს რომელია ქალია, მშვენიერი!
ვანო წამოვიყოლოდა.
— მაგისთანა გულ-უბრკელოა, მაგისთანა უფრო ქალი ჩემს დღეში არ მინახავს,— განაცხადო შალვაშ.— ყველაფერი თავისებური აქვს მაგ ქალს! ვერც ერთს მის სიტყვებში, ვერც ერთს საექველში სიყალბეს ვერ დინახავ.

ვანო სული ვანაბა. უნდა და შალვას ღიან-ღიან ელაპარაკა ელენეზე; მაგრამ ხმა აღარ ამოიღო. შალვა გადაგორდა ბაზასზე და ოკაცებს მიეცა:
— უკვე კარგად იყო გასული. შორის დიდუკის ყვირილი მოისმა.
— ჩვენ გვეძახიან,— სიტყვა ვანომ და წამოდა.
— წაიღეთ!— უპასუხა შალვამ და ისიც ზღაპრით წამოდა.

სახლში რომ მივიდნენ, ვანომ უკვე გეჟმლათ. შალვას და ვანოს ღა ელოდნენ.

5.
თავად გიგოს სახლში ხალხი გროვდებოდა. ბიბლიოთეკის დარსტებს აპირებდნენ და იმაზე უნდადებოდა მოგაპარაკეთ. მეტ წილადა ახალგაზრდა იყო; მაგრამ მოხუცებულებიც ირავნენ. სანამ საქმეს შეუდგებოდნენ, ყველანი გუგულ-გუგულად მიხსიარეს-ყვენიერ ქუბუხებში და თავისთავი ლაპარაკობდნენ. ვინც მოსასვლელი იყო, მოვიდა. ელენე კი არა სადა სჩანდა. ვანოს უკვე მოუსვენრობა დაეტყო, ერთს ადგილის ვეღარ ჩერდებოდა. ბოლოს ქული დაიხურო და თითონ წავიდა ელენეს მოსაყვანად.
თავად გიგოს სახლის მოშორებით, განმარტოებით, ერთ-სართულიანი ძველი სახლი იდგა. ელენე თავის

წევრს, მათ სასარგებლო და ნაყოფიერ შრომისათვის და კრება დაიხურა ნაშუაღდების 12 ნახ. საათზე დაწყებული დღის 11 საათით (4 საათ. შესვენებით).

აქაიის მოგზაურობა რაჭა-ლეჩხუმი

ბ. აკაკის თანადარგებობით და თანხმობით ტფილისში მცხოვრებმა რაჭა-ლეჩხუმის წარმომადგენლებმა (სოკაძე), ქართულ პრესის წარმომადგენლებთან ერთად შეიძინეს ბ. აკაკის მოგზაურობის შემდეგი წესრიგი:
1. აკაკი ტფილისიდან მიდის ქუთაისს დღეს, 18 ივლისს.
2. ქუთაისიდან მიდის შაბათს, 21 ივლისს, დილით. ღამეს გაათავსებს ქრებალოში.
3. 22 ივლისს კვირას წაიკითხავს ლექციას ქრებალოში.
4. ორშაბათს და სამშაბათს, 23 და 24 ივლისს ტოლა-ხვანჭკარის საზოგადოებაში დარჩება.
5. 25 ივლისს, ოთხშაბათს—საღილი ამპროლაურში, აქვე გაათავსებს ღამეს.
6. 26 ივლისს, ხუთშაბათს—დილით გაემგზავრება ს. წებს და დარჩება ბარაკონში.
7. 27 ივლისს, პარასკევს, დილით გაემგზავრება ღონს.
8. 28 და 29 ივლისს, შაბათს და კვირას დარჩება ორში, სადაც კვირას წაიკითხავს ლექციას.
შემდეგ ინახლებს უწერას, ღღეს და ქორაოს.

მღვთილი სახამი

ს. დიდი-ჯიხანიში (ქვემო იმერეთი). იმეათი ზეფხული იყო, რომ სოფ. დიდი-ჯიხანიში აქაურ სკენის მოკვართა გუგუტს ორ—სამი წარმოდგენა მაინც არ მოეწყო. წარმოდგენები იმართებოდა ადგილობრივ ბატალის იაკობ ოკრუაშვილი, ეფერ. ბატალისივილი, იაკობ გილახიანი, აკაკისაიანი სკოლის დარბაზში და შემოსული ფული, რომელიც კულტურული დაწესებულებას ხმარებოდა ხოლმე. ნივთიერ სარგებლობა მისი ვარად, წარმოდგენები სულიერი საზრუნოსაც აძლევდა ადგილობრივ მკვიდრთა და ხელს უწყობდა მათ თეთრ-ვანიტარების საქმეს. სკენის მოკვართა წრეც შრომასა და საქმიანობას აჩვენდა და იფარავდა უბრალოდ დროს დაკარგვისაგან.
ასე იყო ქუთაისის გუბერნიის სახალხო სკოლების დირექტორის მან. სემინიანის დროს, რომელიც ამ საქმეებისათვის სიამოვნებით უთმობდა სკოლის დარბაზს. მაგრამ სრულიად შეიცვალა საქმის ვითარება, რადგანაც ახალი დირექტორი დანიშნა: მან უკანონოდ სკოლა მიიწია წინა მონადელოს მოქმედება და აკრძალა წარმოდგენების მართვა სკოლის დარბაზში. აქაურებს მოუს-

დელით ამ სახლში სცხოვრობდა. ელენეს დედა ღირბი ადამიანი იყო. ქმრის სიკვდილის შემდეგ მცირე ბენსიის მეტი არაფერი დარჩა, მაგრამ მიანც წყლებზე ფეხს იღებდა. გამარჯვლებას არ ავლენდა, ოღონდ კი იმისი საყვარელი ელენე ტოლ-ამხანაგებს არაფერში ჩამორჩენიდა. ელენეც მეტად მზიარული და ცოცხალი ქალი იყო. იგი უფროდებოდა კისკისებდა. ყოველს მის მიხვრამომხვრამში სიკაცხლის დაუშვებელი წყარო მოუხსნიდა. ცხოვრების ბინძური ხელი ჯერ არ შეიხებოდა. იგი მინდვრის ყვავილივით თავისუფლად და უდარდლოდ იზრდებოდა, ელენე იმ ხანში იყო, როდესაც ქალი ბავშვობიდან ქოლბანში გადადის. ამ ხანში ბავშვური ცხოვრება სრულიად იზრდებოდა გარდა ახალის, გამოურცხველის რაობობებით. რაღაც ტუბილმა, მაგრამ მიანც გამოურცხველმა გრძნობებმა დაისაღვრა ელენეს გულ-შოაც; ვილაკა იზიდავდა, ვილაკა ვილაკისურ სამეფოში მითარევდა. ელენე მთლად მიეცა ამ გრძნობებს, მიიღო მისი ახლად გაფურქვნილი არსება ცახცახებდა და სახრისა თხოვლობდა. ეს არ იყო მარტო სიყვარული, იგი იყო სურვილი, თავდაუტყველო, სტიქიური სურვილი სიყვარულისა. ელენეს წინ რაღაც საილუმო ადამიანთა; ვინ საილუმო საკუთარი სულიერი ცხოვრება, საკუთარი გრძნობები იყო. იგი ელოდა ამ საილუმოს გამოცხობას. მწვავე, მაგრამ ამასთანავე უსაზღვრო რბილიც იყო ეს დაუსრულდებილი ღოღინი. იქ საღებდ შორის, საილუმო ქვეყანა. ბუნებურად ქვეყანა უნდა იყოს, უკედნე სილაშისა, დაუშვებელი სიყვარული-სა. შორს არის იგი, მაგრამ ეს რა-

ბო საშუალება ამ ასპარეზზე ნაყოფიერ მუშაობისა.
ასეთმა განკარგულებამ შესაფერი გაგონა იქაინა აქაურ მოწინავე საზოგადოებაზე; მოახდინეს კრება და გადაწყვიტეს: ავგათ სახალხო სახლი შემორკულნიდან შვეროვილი თანხით, არჩეული იქნა, სამი ცისკარაშვილი წამოიღო, რომელიც დედავალა ამ საქმეზე ზრუნავა.

მას შემდეგ ვაგინა ნახევარი წელიწადი და ეხვდა ამ კომისიის საქმიანობა არაფერში გამოიხატება. საქმე კი ძრვილ საქაროა და დაგვიანება საგრძნობლად აწნებს.
იმეათი მის პატივსმული პირნი, რომელთაგანაც კომისია შესდგება, შრომასა და დეველს დასდებენ ამ ფრიად სასარგებლო დაწესებულებას და თავინათ მოკვლევობას პირნათლად შესარკულბენ.

ბარონ.

სოფ. ერთაწინდა (ქართლი). ეს სოფელი შემკულია ბუნებით; ვარ-შემო ტყე, გრილი პაერი, შუა სოფელში აღმართული საყვარი, წმ. მოწ. ესტატის სახელობაზე, აშენებული მესუთე საუკუნეში, მუგუ ვახტანგ გორგასალისის მცარ, და სხ.
სოფლის უმთავრეს ნაწილს უწყობდა შავად. კარგა ხანია სოფელს უნდა, რომელიმე მახლობელ წყაროს გამოყენება, მაგრამ ვერ მოახერხეს, ბევრჯერ დაადგინეს განაწენი და წარადგინეს სადაც ჯერ არს, მაგრამ არა ეშველოდა.

ზაფხულობით აქ მოდიოდა, აქაურივე სტუდ. ბ. ი. კ. კარგარეთელი, რომელიც ამ საქმეს დიდის გულ-მოღვივებით ეცილებოდა. წელსაც, რომ მოსულიყო—ამბობს ხალხი— წყარო გამოყენილი იქნებოდა და ამდენ უწყობას ავცილდებოდითო.

უკვე სკოლის შენობას შეუდგენ, მასალას ამზადებენ. მადლობის ღირსნი არიან ამ საქმის მოთავეები მამხალისი იაკობ ოკრუაშვილი, ეფერ. ბატალისივილი, იაკობ გილახიანი, აკაკისაიანი სკოლის დარბაზში და შემოსული ფული, რომელიც კულტურული დაწესებულებას ხმარებოდა ხოლმე. ნივთიერ სარგებლობა მისი ვარად, წარმოდგენები სულიერი საზრუნოსაც აძლევდა ადგილობრივ მკვიდრთა და ხელს უწყობდა მათ თეთრ-ვანიტარების საქმეს. სკენის მოკვართა წრეც შრომასა და საქმიანობას აჩვენდა და იფარავდა უბრალოდ დროს დაკარგვისაგან.

ასე იყო ქუთაისის გუბერნიის სახალხო სკოლების დირექტორის მან. სემინიანის დროს, რომელიც ამ საქმეებისათვის სიამოვნებით უთმობდა სკოლის დარბაზს. მაგრამ სრულიად შეიცვალა საქმის ვითარება, რადგანაც ახალი დირექტორი დანიშნა: მან უკანონოდ სკოლა მიიწია წინა მონადელოს მოქმედება და აკრძალა წარმოდგენების მართვა სკოლის დარბაზში. აქაურებს მოუს-

დელით ამ სახლში სცხოვრობდა. ელენეს დედა ღირბი ადამიანი იყო. ქმრის სიკვდილის შემდეგ მცირე ბენსიის მეტი არაფერი დარჩა, მაგრამ მიანც წყლებზე ფეხს იღებდა. გამარჯვლებას არ ავლენდა, ოღონდ კი იმისი საყვარელი ელენე ტოლ-ამხანაგებს არაფერში ჩამორჩენიდა. ელენეც მეტად მზიარული და ცოცხალი ქალი იყო. იგი უფროდებოდა კისკისებდა. ყოველს მის მიხვრამომხვრამში სიკაცხლის დაუშვებელი წყარო მოუხსნიდა. ცხოვრების ბინძური ხელი ჯერ არ შეიხებოდა. იგი მინდვრის ყვავილივით თავისუფლად და უდარდლოდ იზრდებოდა, ელენე იმ ხანში იყო, როდესაც ქალი ბავშვობიდან ქოლბანში გადადის. ამ ხანში ბავშვური ცხოვრება სრულიად იზრდებოდა გარდა ახალის, გამოურცხველის რაობობებით. რაღაც ტუბილმა, მაგრამ მიანც გამოურცხველმა გრძნობებმა დაისაღვრა ელენეს გულ-შოაც; ვილაკა იზიდავდა, ვილაკა ვილაკისურ სამეფოში მითარევდა. ელენე მთლად მიეცა ამ გრძნობებს, მიიღო მისი ახლად გაფურქვნილი არსება ცახცახებდა და სახრისა თხოვლობდა. ეს არ იყო მარტო სიყვარული, იგი იყო სურვილი, თავდაუტყველო, სტიქიური სურვილი სიყვარულისა. ელენეს წინ რაღაც საილუმო ადამიანთა; ვინ საილუმო საკუთარი სულიერი ცხოვრება, საკუთარი გრძნობები იყო. იგი ელოდა ამ საილუმოს გამოცხობას. მწვავე, მაგრამ ამასთანავე უსაზღვრო რბილიც იყო ეს დაუსრულდებილი ღოღინი. იქ საღებდ შორის, საილუმო ქვეყანა. ბუნებურად ქვეყანა უნდა იყოს, უკედნე სილაშისა, დაუშვებელი სიყვარული-სა. შორს არის იგი, მაგრამ ეს რა-

დელით ამ სახლში სცხოვრობდა. ელენეს დედა ღირბი ადამიანი იყო. ქმრის სიკვდილის შემდეგ მცირე ბენსიის მეტი არაფერი დარჩა, მაგრამ მიანც წყლებზე ფეხს იღებდა. გამარჯვლებას არ ავლენდა, ოღონდ კი იმისი საყვარელი ელენე ტოლ-ამხანაგებს არაფერში ჩამორჩენიდა. ელენეც მეტად მზიარული და ცოცხალი ქალი იყო. იგი უფროდებოდა კისკისებდა. ყოველს მის მიხვრამომხვრამში სიკაცხლის დაუშვებელი წყარო მოუხსნიდა. ცხოვრების ბინძური ხელი ჯერ არ შეიხებოდა. იგი მინდვრის ყვავილივით თავისუფლად და უდარდლოდ იზრდებოდა, ელენე იმ ხანში იყო, როდესაც ქალი ბავშვობიდან ქოლბანში გადადის. ამ ხანში ბავშვური ცხოვრება სრულიად იზრდებოდა გარდა ახალის, გამოურცხველის რაობობებით. რაღაც ტუბილმა, მაგრამ მიანც გამოურცხველმა გრძნობებმა დაისაღვრა ელენეს გულ-შოაც; ვილაკა იზიდავდა, ვილაკა ვილაკისურ სამეფოში მითარევდა. ელენე მთლად მიეცა ამ გრძნობებს, მიიღო მისი ახლად გაფურქვნილი არსება ცახცახებდა და სახრისა თხოვლობდა. ეს არ იყო მარტო სიყვარული, იგი იყო სურვილი, თავდაუტყველო, სტიქიური სურვილი სიყვარულისა. ელენეს წინ რაღაც საილუმო ადამიანთა; ვინ საილუმო საკუთარი სულიერი ცხოვრება, საკუთარი გრძნობები იყო. იგი ელოდა ამ საილუმოს გამოცხობას. მწვავე, მაგრამ ამასთანავე უსაზღვრო რბილიც იყო ეს დაუსრულდებილი ღოღინი. იქ საღებდ შორის, საილუმო ქვეყანა. ბუნებურად ქვეყანა უნდა იყოს, უკედნე სილაშისა, დაუშვებელი სიყვარული-სა. შორს არის იგი, მაგრამ ეს რა-

დელით ამ სახლში სცხოვრობდა. ელენეს დედა ღირბი ადამიანი იყო. ქმრის სიკვდილის შემდეგ მცირე ბენსიის მეტი არაფერი დარჩა, მაგრამ მიანც წყლებზე ფეხს იღებდა. გამარჯვლებას არ ავლენდა, ოღონდ კი იმისი საყვარელი ელენე ტოლ-ამხანაგებს არაფერში ჩამორჩენიდა. ელენეც მეტად მზიარული და ცოცხალი ქალი იყო. იგი უფროდებოდა კისკისებდა. ყოველს მის მიხვრამომხვრამში სიკაცხლის დაუშვებელი წყარო მოუხსნიდა. ცხოვრების ბინძური ხელი ჯერ არ შეიხებოდა. იგი მინდვრის ყვავილივით თავისუფლად და უდარდლოდ იზრდებოდა, ელენე იმ ხანში იყო, როდესაც ქალი ბავშვობიდან ქოლბანში გადადის. ამ ხანში ბავშვური ცხოვრება სრულიად იზრდებოდა გარდა ახალის, გამოურცხველის რაობობებით. რაღაც ტუბილმა, მაგრამ მიანც გამოურცხველმა გრძნობებმა დაისაღვრა ელენეს გულ-შოაც; ვილაკა იზიდავდა, ვილაკა ვილაკისურ სამეფოში მითარევდა. ელენე მთლად მიეცა ამ გრძნობებს, მიიღო მისი ახლად გაფურქვნილი არსება ცახცახებდა და სახრისა თხოვლობდა. ეს არ იყო მარტო სიყვარული, იგი იყო სურვილი, თავდაუტყველო, სტიქიური სურვილი სიყვარულისა. ელენეს წინ რაღაც საილუმო ადამიანთა; ვინ საილუმო საკუთარი სულიერი ცხოვრება, საკუთარი გრძნობები იყო. იგი ელოდა ამ საილუმოს გამოცხობას. მწვავე, მაგრამ ამასთანავე უსაზღვრო რბილიც იყო ეს დაუსრულდებილი ღოღინი. იქ საღებდ შორის, საილუმო ქვეყანა. ბუნებურად ქვეყანა უნდა იყოს, უკედნე სილაშისა, დაუშვებელი სიყვარული-სა. შორს არის იგი, მაგრამ ეს რა-

დელით ამ სახლში სცხოვრობდა. ელენეს დედა ღირბი ადამიანი იყო. ქმრის სიკვდილის შემდეგ მცირე ბენსიის მეტი არაფერი დარჩა, მაგრამ მიანც წყლებზე ფეხს იღებდა. გამარჯვლებას არ ავლენდა, ოღონდ კი იმისი საყვარელი ელენე ტოლ-ამხანაგებს არაფერში ჩამორჩენიდა. ელენეც მეტად მზიარული და ცოცხალი ქალი იყო. იგი უფროდებოდა კისკისებდა. ყოველს მის მიხვრამომხვრამში სიკაცხლის დაუშვებელი წყარო მოუხსნიდა. ცხოვრების ბინძური ხელი ჯერ არ შეიხებოდა. იგი მინდვრის ყვავილივით თავისუფლად და უდარდლოდ იზრდებოდა, ელენე იმ ხანში იყო, როდესაც ქალი ბავშვობიდან ქოლბანში გადადის. ამ ხანში ბავშვური ცხოვრება სრულიად იზრდებოდა გარდა ახალის, გამოურცხველის რაობობებით. რაღაც ტუბილმა, მაგრამ მიანც გამოურცხველმა გრძნობებმა დაისაღვრა ელენეს გულ-შოაც; ვილაკა იზიდავდა, ვილაკა ვილაკისურ სამეფოში მითარევდა. ელენე მთლად მიეცა ამ გრძნობებს, მიიღო მისი ახლად გაფურქვნილი არსება ცახცახებდა და სახრისა თხოვლობდა. ეს არ იყო მარტო სიყვარული, იგი იყო სურვილი, თავდაუტყველო, სტიქიური სურვილი სიყვარულისა. ელენეს წინ რაღაც საილუმო ადამიანთა; ვინ საილუმო საკუთარი სულიერი ცხოვრება, საკუთარი გრძნობები იყო. იგი ელოდა ამ საილუმოს გამოცხობას. მწვავე, მაგრამ ამასთანავე უსაზღვრო რბილიც იყო ეს დაუსრულდებილი ღოღინი. იქ საღებდ შორის, საილუმო ქვეყანა. ბუნებურად ქვეყანა უნდა იყოს, უკედნე სილაშისა, დაუშვებელი სიყვარული-სა. შორს არის იგი, მაგრამ ეს რა-

დელით ამ სახლში სცხოვრობდა. ელენეს დედა ღირბი ადამიანი იყო. ქმრის სიკვდილის შემდეგ მცირე ბენსიის მეტი არაფერი დარჩა, მაგრამ მიანც წყლებზე ფეხს იღებდა. გამარჯვლებას არ ავლენდა, ოღონდ კი იმისი საყვარელი ელენე ტოლ-ამხანაგებს არაფერში ჩამორჩენიდა. ელენეც მეტად მზიარული და ცოცხალი ქალი იყო. იგი უფროდებოდა კისკისებდა. ყოველს მის მიხვრამომხვრამში სიკაცხლის დაუშვებელი წყარო მოუხსნიდა. ცხოვრების ბინძური ხელი ჯერ არ შეიხებოდა. იგი მინდვრის ყვავილივით თავისუფლად და უდარდლოდ იზრდებოდა, ელენე იმ ხანში იყო, როდესაც ქალი ბავშვობიდან ქოლბანში გადადის. ამ ხანში ბავშვური ცხოვრება სრულიად იზრდებოდა გარდა ახალის, გამოურცხველის რაობობებით. რაღაც ტუბილმა, მაგრამ მიანც გამოურცხველმა გრძნობებმა დაისაღვრა ელენეს გულ-შოაც; ვილაკა იზიდავდა, ვილაკა ვილაკისურ სამეფოში მითარევდა. ელენე მთლად მიეცა ამ გრძნობებს, მიიღო მისი ახლად გაფურქვნილი არსება ცახცახებდა და სახრისა თხოვლობდა. ეს არ იყო მარტო სიყვარული, იგი იყო სურვილი, თავდაუტყველო, სტიქიური სურვილი სიყვარულისა. ელენეს წინ რაღაც საილუმო ადამიანთა; ვინ საილუმო საკუთარი სულიერი ცხოვრება, საკუთარი გრძნობები იყო. იგი ელოდა ამ საილუმოს გამოცხობას. მწვავე, მაგრამ ამასთანავე უსაზღვრო რბილიც იყო ეს დაუსრულდებილი ღოღინი. იქ საღებდ შორის, საილუმო ქვეყანა. ბუნებურად ქვეყანა უნდა იყოს, უკედნე სილაშისა, დაუშვებელი სიყვარული-სა. შორს არის იგი, მაგრამ ეს რა-

დელით ამ სახლში სცხოვრობდა. ელენეს დედა ღირბი ადამიანი იყო. ქმრის სიკვდილის შემდეგ მცირე ბენსიის მეტი არაფერი დარჩა, მაგრამ მიანც წყლებზე ფეხს იღებდა. გამარჯვლებას არ ავლენდა, ოღონდ კი იმისი საყვარელი ელენე ტოლ-ამხანაგებს არაფერში ჩამორჩენიდა. ელენეც მეტად მზიარული და ცოცხალი ქალი იყო. იგი უფროდებოდა კისკისებდა. ყოველს მის მიხვრამომხვრამში სიკაცხლის დაუშვებელი წყარო მოუხსნიდა. ცხოვრების ბინძური ხელი ჯერ არ შეიხებოდა. იგი მინდვრის ყვავილივით თავისუფლად და უდარდლოდ იზრდებოდა, ელენე იმ ხანში იყო, როდესაც ქალი ბავშვობიდან ქოლბანში გადადის. ამ ხანში ბავშვური ცხოვრება სრულიად იზრდებოდა გარდა ახალის, გამოურცხველის რაობობებით. რაღაც ტუბილმა, მაგრამ მიანც გამოურცხველმა გრძნობებმა დაისაღვრა ელენეს გულ-შოაც; ვილაკა იზიდავდა, ვილაკა ვილაკისურ სამეფოში მითარევდა. ელენე მთლად მიეცა ამ გრძნობებს, მიიღო მისი ახლად გაფურქვნილი არსება ცახცახებდა და სახრისა თხოვლობდა. ეს არ იყო მარტო სიყვარული, იგი იყო სურვილი, თავდაუტყველო, სტიქიური სურვილი სიყვარულისა. ელენეს წინ რაღაც საილუმო ადამიანთა; ვინ საილუმო საკუთარი სულიერი ცხოვრება, საკუთარი გრძნობები იყო. იგი ელოდა ამ საილუმოს გამოცხობას. მწვავე, მაგრამ ამასთანავე უსაზღვრო რბილიც იყო ეს დაუსრულდებილი ღოღინი. იქ საღებდ შორის, საილუმო ქვეყანა. ბუნებურად ქვეყანა უნდა იყოს, უკედნე სილაშისა, დაუშვებელი სიყვარული-სა. შორს არის იგი, მაგრამ ეს რა-

კრების განხმადის ლადო გული-საშვილია აღსნა საზოგადოებას კრების მოწვევის მიზნით. საბჭოს თავმჯდომარე ისონ ფანაშვილი და წვერი საქონის სიკო მამსწარაშვილი, ვერ ახერხებენ თავის მოკვლეობის ასრულებას (პირველი ტრუვილისში ყოფნისა გამო და მეორე საეპქო საქმეების გამო) და უნდა აიჩიოთ მათ მაგიერობით.

თავმჯდომარე საზოგადოებას სთხოვა პატივი ეცათ ფეხზე ადგომით განსვენებულ გოგებაშვილის ხსოვნისათვის. კრებამ სცა პატივი ფეხზე ადგომით.

კრებამ მოისმინა ანგარიში შედგენილი 18 იანვრიდან პირველ თბათემდე, სალანაც სჩანს, რომ კასი-დან გატყვინათ ფული 260 მსესხებულს, სარგებელი შემოსულა 400 მანეთამდის და წლის ფული 300 მ., ხარჯი კი ჰქონია 400 მანეთამდის. (რკინის კასა, ჯამაგირი საქმის მწარმოებელს, სარგებელი ფულისა და სხ.)

კრებამ საბჭოს თავმჯდომარედ ამოირჩია პატივით თითინათე და წვერად ლადო ბარამაშვილი. თანხმად მღვდელ სვიმონ სალანის განცხადებისა, კრებამ დაადგინა მსესხებულს წლის ფული გამომერის ხოლმე აბაზობით და არა მანათობით.

ის. ფანაშვილი შეიტანა წინადადება საქმის მწარმოებლის ჯამაგირის განახლებას, მაგრამ კრებამ ისევ ძველი ჯამაგირი დასტავა თეში თუშანი. მისა გურასაშვილი შეეცაზა გამგებობას; კასამ სალან უნდა ინახულიყო ვინცოდა ფული გაფლანგა გამგებობის რომელიმე წევრითა? კრებიდან განუმარტეს, რომ თუ გამგებობის რომელიმე წევრმა ფული გაფლანგა პასუხის გებაში მთელი გამგებობა, თუ ეს გაფლანგვა დროზე აუფუცა საზოგადოებას საბჭომ, თუ საბჭომ დროზე არ აუფუცა ფულის გაფლანგვა საზოგადოებას, მაშინ საბჭოს წევრებზე პასუხის გებაში იქნებოდა. საბჭოს ვარდა რევიზისი უწყებდა პასუხ, რომელიმე ფული გაფლანგვა და თუ ამომოაჩინა რამე ფულის დანაწილის, მაშინათვე პასუხის გებაში მისცემს დანაშავეთ.

ლადო გულიანიშვილიმა კრებას წინადადება მისცა საამხანაგო პურის მაღაზრის და საეპქო დუქნის დაარსებისა. კრებამ დაავალა კასის გამგებ შეადგინონ საბჭო წესდებები და წარმოუდგინონ საზოგადოებას დასამტკიცებლად, მხოლოდ საეპქო ვარდარდახდა უნდა დაწესონ ისეთი, რომ ღარიბ ხალხსაც შეეძლოს ამხანაგად შესვლა.

დამსწრე.
სოფ. ვაშლოვანის საზოგადოება. ჩვენქენ ყანეით თითქმის სული ღიმიყო. წელს ქერისა და პურის ოთხში შებრუნდა და ცოცხალი უნდა შედგებდნენ სხვა კასაში გამოვიდა; ხანდა, ცისფერი კასა ჩაეცვა.
— დღესაც ეს კასა ჩაიკვით?— შეეკითხა ვანო და სიამოვნებით ათავილიერ-ჩათავილიერა. — ვერ წარმოადგენთ, როგორ მომწონს! ძალიანაც გიხდებათ.
— ვიცი. იმტომაც ჩავიკვით, — უპასუხა ელენემ კეკელუცად და გაწითლდა.
— მაგრამ მიანც არ მიხსიარით, ადრე რატომ არ მოხვედით!
— ნუ მკითხავთ, არ მინდა გითხარათ.
— თქვენი ნებაა, — უპასუხა ვანომ.
— ხომ არა ჯავრობთ?
— რაზე უნდა გავჯავრდებო? კარგი იყო გეტყვათ, მაგრამ, რაწა არ გინდათ— გეტყვი ნებაა.
— გწყითთ, ვანო, სახზე გეტყობათ, გწყითთ როდესაც რამე გეწყობნებათ, მარჯვნივ წარბი ავითამაშდებთ ხოლმე, მე შევამჩნიე. ღმერთთან, მართალს ვამბობ!
— ვანო ღიმილი მოაღდა ტუქებზე.
— მიანც ძალიან მერიტერესება.
— მაშ კარგი, გეტყვით. დედა თქვენს ეჯავრება, როდესაც თქვენთან დავლიერა, — სიტყვა ე

